

РЕШЕНИЕ

№ 21031

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

като разгледа дело номер **4447** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. С. В. гражданин на Руската Федерация срещу Решение за отказ за издаване на виза тип „Д“ от 04.04.2024г. на Завеждащ консулската служба на Република България в М., Р. Федерация по заявление от 28.12.2023г.

Твърди се в жалбата, че постановеният отказ е неправилен, незаконосъобразен и необоснован. Заявява се, че А. С. В. е един от собствениците на “КВ СТРОЙ” ООД, което е взело решение за откриване на търговски офис в България за регистрация на търговско представителство. Мотивът за отказа, относно влизането в страната през последните 10г. не е част от фактическия състав за откриване на търговско представителство или за извършване на търговска дейност от дружеството майка. Адресната регистрация на търговския представител и мястото на регистрация на търговското представителство могат да се намират в различни населени места, тъй като разстоянието от Б. до С. не е голямо, представен е договор за наем, както и нотариално заверена декларация от наемодателя.

В о.с.з. страните не се явяват и не изпращат процесуални представители.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от Завеждащ консулска служба на Посолството на

Република България в М. по заявление, подадено на 28.12.2023г. е отказана виза тип „Д“ на А. В., гражданин на Руската Федерация. Като основание за отказа е посочен: чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване или летищен транзит и т.24 - са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване.

В допълнителните забележки е отбелязано, че чуждият гражданин няма влизане в РБ през последните 10 години. търговското представителство е с адрес в [населено място], а представеният договор за наем е за имот в [населено място]. Не е ясно как е подписан договорът за наем, собственикът не е открит на адреса. Дружеството има отрицателна печалба за 2022г.

Към преписката е приложен Сертификат №4552/11.12.2023г., издаден от Българска търговско – промишлена палата, с който се удостоверява, че търговско представителство с наименование „КВ Строй“ със седалище в [населено място], Р. Федерация е вписано в Единния търговски регистър на БТПП с решение от 01.12.2023г., вписани са адрес в [населено място], бул. А. С.,84, ет.2, ап.4, сфера на дейност услуги и търговия, с представител по право на чуждестранното лице в България А. С. В. – търговски представител. приложено е и решението за вписване от 01.12.2023г., подписано от председателя на БТПП.

Според договора за наем от 28.12.2023г., сключен в [населено място] между М. А. З. и А. С. В., наемодателят отдава на наемателя В. две стаи и общи помещения с площ от 50 кв. м. от свой апартамент в [населено място] срещу месечен наем от 50 лева, като апартаментът ще се ползва за жилищни нужди от наемателя и неговото семейство.

Съгласувателната процедура по подаденото от апликанта заявление е осъществена от ТД на „Национална сигурност“ – Б., като е изразено положително становище, видно от писмо рег. № 9405/18.06.2024г.

Обобщеното становище рег. УРИ 5382р-1630/06.03.2024г. от извършената съгласувателна процедура от Дирекция „Миграция“ (лист 76 от делото) е отрицателно. Посочена е информация, че апликантът няма влизания в страната през последните 10 години, представеният договор за наем е за апартамент в [населено място], а собственикът не е открит на адреса. Според становището на дирекция „Миграция“ са налице съмнения по отношение наличните средства за издръжка в РБългария, тъй като са представени извлечения от банкови сметки в руски банки, за които съществуват ограничения. Дружеството, което е регистрирано със седалище в Р. Федерация има отрицателна печалба за 2022г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок. Отказът е по чл.9а, ал.2, т.4 от ЗЧРБ, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му на справедлив процес по чл.6 от Конвенцията и по чл.13 – правото на ефективни средства за защита. Разгледана по същество жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган, но се констатира съществени нарушения на административно-производствените правила – липса на

ясни и относими мотиви, поради което съдът не може да прецени правилното приложение на материалния закон.

Съгласно посоченото в акта правно основание за отказ на чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ: отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; а по т.24: са налице основателни съмнения, относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявление или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Като фактически мотиви за отказа, консулското длъжностно лице изцяло и дословно е възпроизвело информацията от становището на Началник сектор „Миграция“ при ОДМВР Б., което е отрицателно. Посочената в него информация обаче, не може логически да се обвърже с основанията за отказ по т.17 и т.24 на чл.10, ал.1 ЗЧРБ. Невлизането в страната на апликанта през последните 10 години не става ясно защо да е пречка в бъдеще дружеството, в което той е съдружник да извършва търговска дейност чрез представителство. Договорът за наем е сключен в [населено място], видно от записаното в самия него, като собственикът на жилището е руски гражданин, следователно неоткриването му на адреса в [населено място] е лесно обяснимо. Извлеченията от банковите сметки, приложени по делото са със значителни суми в рубли, но те изобщо не са проучени от административния орган, а само са намерени за ненадеждни като средства за издръжка, предвид ограниченията на банките за руските граждани. Следва да се има предвид, че ЗЧРБ изисква апликантът достоверно да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, а не „надеждността на получени средства“, доколкото не е ясно какъв смисъл се влага в това понятие от административния орган и за какви суми са конкретните ограничения за руските граждани. Също така, не е обсъдено решението за вписване на търговско представителство на Дружеството с ограничена отговорност „КВ Строй“ в Единния търговски регистър на Б., приложено към заявлението във връзка с цитираната т.24 на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, отнасяща се до автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявление или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване. Вместо това е отразено, че дружеството има отрицателна печалба за 2022г., което не може да се отнесе като фактическо обстоятелство към състава на нито една от посочените точки на ал.1. Недопустимо е мотивите за отказа да се развиват едва в писменото становище на процесуалния представител на ответника по делото, представено на 07.10.2024г.

Липсата на ясни фактически основания, логически съответстващи на посочените правни такива в издадения административен акт представлява нарушаване на изискването за форма по чл.59, ал.2, т.4 от АПК и е порок, който води до неговата незаконосъобразност. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на органа е предпоставка за упражняване на съдебен контрол върху същия и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Тъй като изложените фактически обстоятелства не съответстват на посочените правни основания за отказа за виза, по същество липсват мотиви на акта и той следва да бъде отменен. Предвид обстоятелството, че

естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията и целта на престой на жалбоподателя в България и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването, както и намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. В. гражданин на Руската Федерация Отказ за издаване на виза тип „Д“ от 04.04.2024г. на Завеждащ консулската служба на Република България в М., Р. Федерация по заявление от 28.12.2023г.

ИЗПРАЩА преписката на Консулската служба в М. на Посолството на Република България в Руската федерация за издаване в 30-дневен срок на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания дадени в решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: